

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 13. december 2018

Sag 76/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Jakob S. Arrevad, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 30. august 2017 og af Østre Landsrets 13. afdeling den 19. januar 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om formildelse, herunder således at straffen ikke fastsættes som en fællesstraf, og således at der sker frifindelse for påstanden om ubetinget udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, subsidiært at T udvises betinget.

Forurettede, F, har nedlagt påstand om, at T i erstatning skal betale 18.970 kr. med renter fra den 30. september 2017.

T har taget bekræftende til genmæle over for Fs erstatningspåstand.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om formildelse anført, at straffen for de aktuelle forhold ikke bør overstige 6 måneder.

Landsrettens strafsøkærpelse til 1 år og 3 måneders fængsel skyldes en skærpelse af straffen for de aktuelle forhold, og at både reststraffen på 103 dage og de to betingede domme på 30 dage og 50 dage blev udløst.

Der skal imidlertid ikke ske udløsning af hverken reststraffen eller de to betingede domme. De aktuelle forhold vedrører vold, mens de tidligere forhold vedrører narkotika, hærværk og tyveri. Der er således ikke tale om ligeartet kriminalitet, hvilket efter praksis almindeligvis er et krav efter straffelovens § 40, stk. 1, og § 61, stk. 2.

Såfremt Højesteret finder, at der efter omstændighederne er anledning til at udløse reststraffen i den foreliggende sag, bør straffen højst fastsættes til en fællesstraf på 9-10 måneder.

Ved strafudmålingen bør det også tillægges betydning som formildende omstændighed, at der er aflagt en fuldstændig tilståelse, jf. straffelovens § 82, nr. 9.

Udvisning vil med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. ud-lændingelovens § 26, stk. 2, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Han tilhører en af de persongrupper, der ifølge praksis fra Menneskerettighedsdomstolen nyder størst beskyttelse mod udvisning, da han er opvokset i Danmark, fra han var 3-4 år gammel, og da han har haft lovligt ophold i landet i godt 19 år. Udvisning kan derfor kun komme på tale, hvis den begåede kriminalitet er af en sådan grovhed, at der idømmes en langvarig fængselsstraf eller flere gange er idømt fængselsstraffe af betydelig længde.

Han er opvokset i Danmark med sin mor og far og to søskende, som alle fortsat bor her. Han har gået i dansk folkeskole og er forud for den aktuelle sag alene blevet idømt én ubetinget fængselsstraf på 10 måneder og betinget udvist. Han er ikke tidligere dømt for personfarlig kriminalitet. Den begåede vold var tilfældighedspræget og ikke planlagt. Hans eneste tilknytning til Libyen er et enkelt ferieophold i 2006 samt et ophold af ca. 2 års varighed i 2009-2011, som hans familie tvang ham til. Udvisning vil på denne baggrund være et uproportionalt indgreb i hans ret til privat- og familieliv. Der foreligger ikke så tungtvejende grunde, at det kan retfærdiggøre en udvisning, jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov).

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om stadfæstelse af straffastsættelsen anført navnlig, at der bør lægges vægt på voldens særdeles grove karakter, herunder at der er tale om slag og spark mod hovedet samt to knivstik i ballen, mens forurettede lå værgeløs på jorden. Forurettede pådrog sig betydelige skader i form af stiksår og brud på kindbenet. Volden blev udøvet i forening med en medgerningsmand, og volden er ikke opstået spontant som følge af en uoverensstemmelse. Forud for overfaldet havde T nikket en anden person en skalle. Der er tale om meget hurtigt recidiv henset til, at han blot en måned inden overfaldet blev prøveløsladt.

Udgangspunktet efter straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, er, at der skal fastsættes en ubetinget fællesstraf, når der foreligger en betinget dom eller reststraf som i denne sag. Det er ikke et krav, at der er tale om ligeartet kriminalitet, for at en betinget dom eller reststraf kan udløses. Om udgangspunktet kan fraviges, beror således på en helhedsvurdering, hvori der indgår flere hensyn, herunder bl.a. om der er tale om ligeartet kriminalitet, men også hvor hurtigt recidiv, der er tale om, arten og grovheden af den nye kriminalitet og den pågældendes personlige forhold. På baggrund af en samlet vurdering, herunder navnlig det hurtige recidiv, længden af reststraffen og de betingede domme samt Ts personlige forhold, bør udgangspunktet ikke fraviges i denne sag.

Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 40 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, er opfyldt.

Det bestrides ikke, at udvisning af T må anses for et indgreb i hans privatliv. Den adfærd, der er kommet til udtryk gennem hans nuværende og tidligere kriminalitet, udgør imidlertid en sådan trussel mod væsentlige samfundsinteresser, at udvisning er nødvendig for at forebygge uro eller forbrydelse, jf. menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 2.

Det skal tillægges betydning ved proportionalitetsafvejningen, at T er kommet til Danmark som barn og har opholdt sig her i landet siden, at hans forældre og søskende også befinder sig her i landet, og at han har en svagere tilknytning til Libyen end til Danmark. Disse forhold taler i retning af, at der ikke sker udvisning.

Heroverfor står imidlertid, at T ikke er velintegreret i det danske samfund. Han har ingen erhvervsuddannelse, og han har de seneste år ikke haft fast arbejde. Han er ugift, har ingen samlever og har ingen børn.

T har en forholdsvis stærk tilknytning til Libyen. Han taler og skriver arabisk, er vokset op med arabiske skikke og normer, ligesom han i kraft af sine længerevarende ophold i Libyen har gode forudsætninger for at klare sig ved en tilbagevenden til dette land. Det skal også tillægges betydelig vægt, at der er tale om et tidsbegrænset indrejseforbud, og at forholdene er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Det er herefter ikke med sikkerhed i strid med konventionens artikel 8 at udvise T.

Supplerende sagsfremstilling

T er født den 13. april 1994 og er libysk statsborger. Han indrejste i Danmark den 4. december 1997. Han blev den 9. november 1998 meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, og er senest den 21. september 2001 blevet meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse.

T er tidligere straffet flere gange. Rigsadvokaten har udarbejdet følgende oversigt over Ts tidligere domme:

- ”1. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Københavns Byret den 2. maj 2013* idømt 6 dagbøder á 500 kr. for overtrædelse af straffelovens § 121, ved med hån, skældsord eller anden fornærmelig tiltale at have overfaldet to betjente fra Københavns Politie, idet han råbte ”fucking pansersvin” eller lignende.
2. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Retten på Frederiksberg den 3. oktober 2013* idømt en bøde på 7.000 kr. for kørsel uden at have erhvervet kørekort.
3. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Retten i Lyngby den 2. januar 2015* idømt 5 dagbøder á 200 kr. for ulovlig omgang med hittegods efter straffelovens § 277, ved at have tilegnet sig et pas, der lå på gaden.
4. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Retten på Frederiksberg den 27. maj 2015* idømt en bøde på 42.500 kr. for en række overtrædelser af færdselsloven og bekendtgørelse om registrering af køretøjer, herunder kørsel uden at have erhvervet kørekort.
5. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Retten i Kolding den 20. november 2015* idømt en bøde på 3.000 kr. for at have været i besiddelse af 11,66 gram hash til eget forbrug.
6. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Københavns Byret den 9. februar 2016* idømt en bøde på 17.500 kr. for at have været i besiddelse af 1,44 gram hash til eget for-

brug, for to kørsler uden at have erhvervet førerret, samt for ikke at have anvendt sikkerhedssele.

7. Ved dom afsagt af *Københavns Byret den 16. juni 2016* idømt fængsel i 10 måneder for overtrædelse af straffelovens § 191 mv., til dels forsøg, jf. § 21. Tiltalte blev endvidere betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år indtil den 16. juni 2018, jf. udlændingelovens § 24 b.

Sagen omhandlede besiddelse af ikke under 10 kg hash til en værdi af 220.000-230.000 kr., som tiltalte overdrog til unavngivne medgerningsmænd, ligesom han forsøgte at anskaffe yderligere 2 kg hash med henblik på videreoverdragelse.

Tiltalte blev løsladt den 24. februar 2017 med en prøvetid på 2 år indtil den 24. februar 2019, heraf 12 måneder under tilsyn af Kriminalforsorgen på vilkår. Reststraf 103 dage.

8. Ved udeblivelsesdom afsagt af *Retten på Frederiksberg den 17. august 2016* idømt en bøde på 22.000 kr. for overtrædelse af bl.a. straffeloven og færdselsloven.

Sagen omhandlede blandt andet brugstyveri af en personbil, besiddelse af 4,6 gram hash, besiddelse af 1,1 gram kokain, besiddelse af en dolk, hæleri af nummerplader, overtrædelse af straffelovens § 164, stk. 1, samt flere færdselsforseelser, herunder kørsel uden at have erhvervet kørekort.

9. Ved dom afsagt af *Retten på Frederiksberg den 28. maj 2015* dømt for i forening med 2 medtiltalte, at være brudt ind i et teater, hvorfra de stjal en computer til en værdi af ca. 11.000 kr. Fastsættelsen af straffen blev udsat med en prøvetid på 1 år.

Ved dom afsagt af *Østre Landsret den 29. august 2016* blev byrettens dom ændret til en betinget dom på fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 89.

10. Ved dom afsagt af *Københavns Byret den 22. januar 2016* idømt en betinget dom på fængsel i 50 dage for hærværk af betydelig omfang, jf. straffelovens § 291, stk. 2, idet tiltalte i forening med 2 medtiltalte ødelagde og beskadigede en lejlighed, hvorved der skete skade for ikke under 50.000 kr. Frifundet for påstand om betinget udvisning.

Ved dom afsagt af *Østre Landsret den 1. december 2016* blev byrettens dom stadfæstet med den tilføjelse at straffelovens § 89 tillige blev citeret. Frifundet for påstand om betinget udvisning.

...”

Efter landsrettens dom i nærværende sag, er T yderligere straffet ved udeblivelsesdom afsagt af Københavns Byret den 7. maj 2018, hvorved han blev idømt 14 dages fængsel og en bøde på 33.000 kr. for en række overtrædelser af færdselsloven og straffeloven samt betinget fra-

kendt førerretten i 3 år fra endelig dom. Anklagemyndigheden har oplyst, at dommen ikke er forkyndt, og dommen er derfor ikke endelig.

Endvidere er han ved udeblivelsesdom afsagt af Retten i Nykøbing Falster den 4. juni 2018 idømt en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af våbenbekendtgørelsen.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og temaer

T er ved landsrettens dom fundet skyldig i vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, vold efter straffelovens § 244 samt overtrædelse af våbenbekendtgørelsen og er straffet med en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder samt udvist ubetinget med et indrejseforbud i 12 år.

For Højesteret angår sagen straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning samt forurettedes krav på erstatning.

Straffastsættelsen

T er fundet skyldig i vold efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse med en medgerningsmand at have overfaldet F, idet han og medgerningsmanden ved spark og skub væltede F omkuld og herefter tildelte ham flere slag og spark mod kroppen og hovedet, ligesom de trampede ham i hovedet og – mens han lå værgeløs på gaden – stak ham to gange i venstre balle med en kniv. T er tillige fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244 ved godt en time tidligere samme nat at have nikket en mand en skalle.

Det skal afgøres efter straffelovens § 40 og § 61, om straffen for de begåede forhold skal fastsættes som en fællesstraf under hensyntagen til Ts reststraf fra dommen af 16. juni 2016 og hans to betingede domme af 29. august 2016 og 1. december 2016.

Det fremgår af straffelovens § 40, stk. 1, at begår den prøveløsladte nyt strafbart forhold i prøvetiden, og foretages der inden prøvetidens udløb rettergangsskridt, hvorved han sigtes for forholdet, træffer retten afgørelse i overensstemmelse med § 61, stk. 2, således at reststraffen ligestilles med en betinget dom.

Af straffelovens § 61, stk. 2, fremgår, at begår den dømte nyt forhold i prøvetiden, og foretages der inden dennes udløb rettergangsskridt, hvorved han sigtes for forholdet, fastsætter retten en ubetinget straf eller anden retsfølge for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse. Når omstændighederne taler herfor, kan retten dog i stedet idømme ubetinget straf for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene i den betingede dom, eller retten kan afsige ny betinget dom vedrørende begge lovovertrædelser eller alene det nye forhold.

Det er efter de nævnte bestemmelser således udgangspunktet, at der fastsættes en fællesstraf, når den prøveløsladte begår nyt strafbart forhold i prøvetiden.

Det fremgår af forarbejderne til de nævnte bestemmelser og af retspraksis, at det beror på en helhedsvurdering, om der skal fastsættes en fællesstraf. Heri indgår bl.a., om der er tale om ligeartet kriminalitet, om der er hurtigt tilbagefald til kriminalitet, om der er et rimeligt forhold mellem længden af reststraffen og straffen for det nye forhold samt tiltaltes personlige forhold.

Højesteret tiltræder, at straffen i det foreliggende tilfælde skal udmåles som en fællesstraf omfattende reststraffen på 103 dage fra dommen af 16. juni 2016, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, og de betingede domme af 29. august 2016 og 1. december 2016, jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Højesteret har herved lagt vægt på, at T begik sin grove voldskriminalitet ganske kort tid efter prøveløsladelsen, og at kriminaliteten er begået i prøvetiden for de to betingede domme. Karakteren af den tidligere kriminalitet, som bl.a. omfatter besiddelse af hash med henblik på videreoverdragelse og hærværk af betydeligt omfang, er endvidere tillagt betydning, selv om kriminaliteten ikke er ligeartet.

Herefter og under hensyn til voldens farlige og meningsløse karakter samt det forhold, at volden er begået af T i forening med en medgerningsmand, tiltræder Højesteret, at straffen er fastsat til en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder. Straffen er en tillægsstraf med hensyn til dommen af 4. juni 2018, jf. straffelovens § 89.

Udvisning

T er libysk statsborger og er i den foreliggende sag idømt en fællesstraf på 1 år og 3 måneders fængsel for bl.a. vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter.

Han er ved dom af 16. juni 2016 udvist betinget med en prøvetid på 2 år med udløb den 24. februar 2019. Det aktuelle strafbare forhold er begået i prøvetiden, og tiltale er rejst inden prøvetidens udløb.

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 24 b, stk. 3, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 3, at T skal udvises ubetinget med indrejseforbud i 12 år, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Spørgsmålet er, om en sådan udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

T er 24 år. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 19 år, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Øst-rig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75.

I tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

T er fundet skyldig i et alvorligt voldsforhold, som han har begået som 22-årig i marts 2017. Der er tale om meningsløs og grov vold udøvet af ham i forening med en medgerningsmand. Volden blev udøvet bl.a. mens forurettede lå værgeløs på jorden. T er for denne vold samt et andet voldsforhold godt en time tidligere samme nat straffet med ubetinget fængsel i 1 år og 3 måneder, idet straffen er fastsat som en fællesstraf.

Før det aktuelle forhold blev begået, havde han bl.a. i 2014 i forening med to medgerningsmænd brudt ind i et teater og stjålet en computer. Han blev herfor idømt en betinget straf af fængsel i 30 dage. Samme år begik han i forening med to medgerningsmænd hærværk af betydeligt omfang. Han blev herfor idømt en betinget straf af fængsel i 50 dage og frifundet for en påstand om betinget udvisning. I 2015 begik han brugstyveri af en personbil, og han blev fundet i besiddelse af mindre mængder hash og kokain samt en dolk. Han blev herfor idømt en bøde på 22.000 kr. I 2016 overtrådte han straffelovens § 191 bl.a. ved besiddelse med henblik på videreoverdragelse af ikke under 10 kg hash. Han blev herfor idømt fængsel i 10 måneder og blev betinget udvist. I 2017 begik han både før og efter forholdene i denne sag en række overtrædelser af færdselsloven. Han blev herfor idømt 14 dages fængsel og en bøde på 33.000 kr. samt betinget frakendt førerretten i 3 år fra endelig dom.

Han har også begået kriminalitet – om end af mindre alvorlig karakter – efter voldsforholdene i denne sag, idet han er straffet med bøde for overtrædelse af våbenbekendtgørelsen.

Den kriminalitet, som T gennem årene er dømt for, er begået efter, at han var fyldt 18 år.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at der er en betydelig risiko for, at han også fremover vil begå kriminalitet, herunder personfarlig kriminalitet og narkotikakriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

T har som nævnt haft lovligt ophold her i landet i ca. 19 år. Han var 3 år, da han kom til Danmark fra Libyen. Han har sin mor, far og to søskende i Danmark. Hans øvrige familie, herunder morfar og moster bor i Libyen. Efter det oplyste har han gennemført gymnasieuddannelsen på Sted 3 . I 2015, 2016 og 2017 har han ikke haft nogen registreret indkomst. Der er dog ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud i 12 år vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T er født i Libyen, men har tilbragt det meste af sit liv i Danmark. Han har været tilbage i Libyen to gange. Den første gang var sammen med sin mor, far og søskende den 1. september 2006 til den 19. maj 2007. Den anden gang var sammen med sin mor og søskende fra den 1. juni 2009 til den 18. august 2011, hvor han også gik i skole i Libyen. Han har oplyst, at han taler arabisk. Det må herefter anses for utvivlsomt, at han har en betydelig tilknytning til Libyen, herunder et betydeligt kendskab til libysk skik og kultur.

Højesteret lægger til grund, at Ts personlige og kulturelle bånd til Danmark er stærkere end hans tilknytning til Libyen, men at han har forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

T er ved Københavns Byrets dom af 16. juni 2016 udvist betinget af Danmark og dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning. Den grove vold i den foreliggende sag er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter arten og grovheden af såvel hans nuværende som hans tidligere kriminalitet finder Højesteret efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærkere tilknytning til Danmark og svagere tilknytning til Libyen. Det er indgået i proportionalitetsafvejningen, at indrejseforbuddet gælder for 12 år. Det bemærkes endvidere, at den del af hans familie, der bor i Danmark, vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved at kommunikere med ham via telefon og internet.

Højesteret finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud i 12 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret tiltræder herefter, at T udvises med indrejseforbud i 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 3, jf. § 22, nr. 6.

Erstatning

T har taget bekræftende til genmæle over for Fs påstand om, at han skal betale 18.970 kr. med renter. Højesteret tager derfor Fs påstand til følge.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom med den ændring, at T til F skal betale 18.970 kr. med renter.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T til F inden 14 dage fra denne højesteretsdoms afsigelse skal betale 18.970 kr. med renter fra den 30. september 2017.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

Afsagt den 19. januar 2018 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Frosell, John Mosegaard og Agnete Ergarth Skouv (kst.) med domsmænd).

13. afd. nr. S-2518-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...94-...)

(advokat Jacob Kiil, besk.)

Københavns Byrets dom af 30. august 2017 (SS 2-19837/2017) er anket af T med påstand om formildelse af straffen.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, herunder således at der fastsættes en fællesstraf omfattende de betingede ankedomme af 29. august 2016 og 1. december 2016 og reststraffen ved prøveløsladelsen efter afsoning af dommen af 16. juni 2016, og at der sker udvisning af Danmark.

Tiltalte er trods lovlig indkaldelse ikke mødt personligt under hovedforhandlingen for landsretten og har ikke oplyst lovligt forfald. Hovedforhandlingen er fremmet uden tiltaltes tilstedeværelse.

Personlige forhold

Tiltalte har i ansøgning den 5. juli 2011 til Udlændingesservice om, at opholdstilladelse ikke skulle anses for bortfaldet, oplyst blandt andet, at han er statsborger i Libyen og var udrejst af Danmark den 4. juli 2009. Tiltalte oplyste om forhold, der havde forhindret hans tilbagevenden til Danmark, at "Mine forældre forhindrede mig, jeg havde intet pas". Formålet

med rejsen var ”På ferie” (sat i anførselstegn). Det anføres, at han har opholdt sig hos moderens familie i Libyen, og at han har modtaget undervisning på et gymnasium i Tripoli blandt andet i arabisk fra maj til oktober 2010. Ansøgningen er underskrevet i Tunis.

Tiltalte har ved ”konventionsafhøring” ifølge politirapport af 3. maj 2016 forklaret om en tidligere kæreste med fornavnet X1 som han på et tidspunkt boede sammen med, og som var gravid med hans barn i 3-4 måned. Tiltalte oplyste, at deres forhold var helt slut. Tiltalte har ved ”konventionsafhøring” til brug for nærværende sag ifølge politirapport af 27. juli 2017 forklaret, at han havde haft en kæreste med fornavnet X1 i halvandet år, og at kæresten, som var dansk statsborger, var gravid med deres første barn. Tiltalte har under hovedforhandlingen i byretten den 30. august 2017 forklaret, at hans kæreste er gravid i fjerde måned. Anklagemyndigheden har oplyst, at tiltalte er fraflyttet sin hidtidige adresse, hvor kæresten X1 er registreret, og at der ikke i CPR-registret er oplysninger om, at den pågældende har født et barn. Tiltalte er fortsat registreret som statsborger i Libyen.

Der foreligger for landsretten et udateret og ikke underskrevet dokument betegnet ”Ansættelseskontrakt” mellem et navngivet servicefirma og tiltalte, der er angivet som ”Serviceleder”. Endvidere foreligger kvittering af 17. januar 2018 fra *Sted 2* for tiltaltes betaling af kursusafgift for et kursus i erhvervsøkonomi.

Vedrørende de for landsretten dokumenterede oplysninger om tiltaltes personlige forhold henvises i øvrigt til retsbogen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Strafudmåling

Henset til, at talte begik ny kriminalitet den 25. marts 2017 kort efter prøveløsladelsen den 24. februar 2017, og til, at han havde to betingede domme af henholdsvis 29. august 2016 og 1. december 2016, og da tiltaltes personlige forhold ikke med nogen særlig vægt taler for andet resultat, findes straffen i overensstemmelse med det, som er udgangspunktet efter straffeloven, at burde udmåles som en fællesstraf. Det forhold, at den grove voldskriminalitet, som tiltalte nu har begået, ikke er ligartet med den tidligere pådømte kriminalitet, kan under de nævnte omstændigheder ikke føre til andet resultat.

Straffen fastsættes herefter i medfør af straffelovens § 40, jf. § 61, stk. 2, og § 61, stk. 2, som en fællesstraf omfattende såvel reststraffen på 103 dage ved prøveløsladelsen efter afsoning af dommen af 16. juni 2016 som de straffe, tiltalte er idømt ved de betingede domme af 29. august 2016 og 1. december 2016, til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Udvisning

4 voterende udtaler:

Ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet lægger vi til grund, at tiltalte, der i dag er 23 år, er libysk statsborger, at han kom til Danmark som 3-4-årig, og at han det meste af livet har haft ophold i Danmark, hvor han har forældre og søskende. Han har også gået i dansk skole.

Vi lægger endvidere til grund, at tiltalte fra juni 2009 til i hvert fald juli 2011 opholdt sig hos moderens familie i Libyen og opholdt sig i Tunesien, og at han har modtaget undervisning i blandt andet arabisk på et gymnasium i Tripoli fra maj til oktober 2010. Han kan arabisk og har kendskab til sit hjemlands forhold.

Vi lægger yderligere til grund, at tiltalte, der nu er dømt for alvorlig voldskriminalitet, har haft et hurtigt tilbagefald efter sin tidligere kriminalitet, for hvilken han blandt andet ved dom af 16. juni 2016 er straffet med 10 måneders fængsel for videreoverdragelse af narkotika. Ved dommen blev han tillige betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år.

Endelig lægger vi til grund, at tiltalte ikke har stiftet familie i Danmark og ikke har børn her. Han har ikke haft nogen fast tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Vi finder på denne baggrund, at meget tungtvejende grunde taler for, at tiltalte skal udvises, og efter en samlet vurdering af de nævnte oplysninger finder vi, at udvisning af tiltalte med indrejseforbud i 12 år må anses for en proportional foranstaltning for at forebygge uro og forbrydelse. Vi finder endvidere, at udvisning af tiltalte ikke på grund af manglende forholdsmæssighed eller af anden grund vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Derfor stemmer vi for, at tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, og § 32, stk. 2, nr. 3, med indrejseforbud i 12 år.

2 voterende udtaler:

Vi er med flertallet enig i, at det ikke med sikkerhed kan lægges til grund, at tiltalte har stiftet familie og reelt er far til et barn. Også med denne oplysning finder vi imidlertid, at en udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. En ubetinget udvisning vil således ikke være et proportionalt indgreb. Vi har herved navnlig lagt vægt på, at tiltaltes aktuelle voldskriminalitet bærer præg af en grov, men tilfældig voldsudøvelse, angiveligt under påvirkning af narko, og at denne kriminalitet - også set i sammenhæng med omfanget og karakteren af tiltaltes tidligere kriminalitet, der blandt andet har omfattet videreoverdragelse af narkotika, ikke i en samlet afvejning med tiltaltes personlige forhold, herunder opvækst og tilknytning til henholdsvis Danmark og hjemlandet Libyen, vil udgøre et proportionalt indgreb. Herefter og i øvrigt af de af byretten anførte grunde stemmer vi derfor for at stadfæste byrettens dom, hvorefter tiltalte alene udvises betinget, jf. udlændingelovens § 24b, stk. 1.

Der gives dom efter stemmeflertallet.

Erstatning

En af F under ankesagen gentaget påstand om erstatning og godtgørelse er efter de juridiske dommers bestemmelse henskudt til civilt søgsmål eller til indbringelse for Erstatningsnævnet.

I øvrigt stadfæstes dommen så vidt den er anket.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod tiltalte, T, ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte udvises med indrejseforbud i 12 år, der regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 30. august 2017 i sag

SS 2-19837/2017

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer ...94-...

P.t. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 18. august 2017.

navn på tiltalte T er tiltalt for

Slet evt. "overtrædelse af". Afhænger af hvad tiltalt for.

1.

legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1, ved den 25. marts 2017 ca. kl. 05.00 ud for Vej 1 i København, i foreningen og efter forudgående aftale eller fælles forsåelse med en pt. ukendt medgerningsmand, at have overfaldet F, idet sigtede og medgerningsmanden ved spark og skub væltede F omkuld og herefter tildelte ham flere slag og spark mod kroppen og hovedet, ligesom de trampede ham i hovedet og endelig, mens F lå værgeløs på gaden, at have stukket ham to gange i vestre balle med en kniv.

2.

vold efter straffelovens § 244,

ved den 25. marts 2017 ca. kl. 03.45 på en udendørs terrasse på natklubben " Sted 1 " beliggende Vej 2 i København, at have nikket en pt. ukendt mand en skalle.

3.

overtrædelse af våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3,

ved den 27. juli 2017 ca. kl. 06.57 på Vej 3 i København, uden politiets tilladelse, at have besiddet en CS-gasspray.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en CS-gasspray.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32, stk. 2 og stk. 3, udvises med indrejseforbud i 12 år, subsidiært at der sker betinget udvisning, jf. § 24 b.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har protesteret mod udvisningspåstanden.

F har påstået, at tiltalte skal betale 18.970,00 kr. i erstatning. Beløbet er opgjort således:

Svie og smerte 25/3-17-1/6-17, 66 dage à 195 kr.	12.870,00 kr.
Behandlingsudgifter	4.100,00 kr.
Tøj anslået	<u>2.000,00 kr.</u>
I alt	<u>18.970,00 kr.</u>

F har taget forbehold for at rejse yderligere erstatningskrav.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten. Tiltalte har ikke godkendt erstatningskravets størrelse.

Oplysningerne i sagen

Der er afgivet forklaring af tiltalte. Denne forklaring, som er i overensstemmelse med tiltalen, fremgår af retsbogen.

Der er dokumenteret politiattest side 3 sammenholdt med uddrag af skadestuejournal "AKA-vurderingsnotat" af 25. marts 2017 fra Fs ophold på skadestuen den 25. marts 2017, hvoraf blandt andet fremgår:

"...brug pitch 10 ved citeringer

ALB1 kl. 05:29

31-årig mand overfaldet med kniv og stumpt vold. Ikke været bevidstløs.

Umiddelbart stukket 2 stik i ve. balde, samt enkelt knivstik i ve. side af ansigtet.

Angiveligt stor kniv ifølge pt.

...

Pt. benægter indtag f stoffer og kun moderat alkohol indtag.

Pt. oplyser at være i Xarelto blodfortyndende efter blodprop i ben. Fortsat vågen, varm og tør efterankomst i RH.

...

C--BV kl. 05:38

ASA

ABC-stabil

Abdomen: Fladt og blødt, uømt. Ingen eskoriationer. To overfladiske stikskade på ve. balde.

E-FAST: Negativ. Fortsætter til traume-CT.

...

Traumeleder kl. 05:47

ASA

...

C: Perifert kold, men tør. BT 120/70, puls: 110!, velfungerende orange i.v. adgang.
Blodrester i ansigt, samt pågående blødning i ve. balde. Er i Xarelto behandling, grundet tidl. DVT.

...

Svar på traume scanning:

Positive fund Zygoma fraktur sin.

...

Kæbe kír. kl. 06:23

*AS*A

Pt. angiver normalt sammenbid og normal følelse i ansigtet.

Obj.

...

Øvrige ansigtsskellet uden anden frakturmistanke.

Sutureret laseration sv.t corpus Zykotatikmus ve. side. Norm sensebilitet i alle 3 gren i nervus triginimus.

Normal fasialis funktion.

Cavum oris: Tæt og entydig okklution i begge sider. Ingen tandskader og ingen laseration.

Ingen ømhed ved palpation i sulcus i overkæben.

CT scanning af ansigtsskellet viser ve. sidig arcus zygomaticus fraktur.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har boet i Danmark siden han var 3 år gammel. Han har en kæreste, som han venter barn med. Hun er gravid i fjerde måned. Hans mor og far bor også i Danmark. Han er selvstændig. Han har et software firma og studerer enkeltfag ved siden af.

Der er dokumenteret udtalelse af 21. august 2017 fra Udlændingestyrelsen, hvoraf blandt andet fremgår, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 år og 8 måneder, dog med forbehold for at Udlændingestyrelsen ikke har været i besiddelse af samtlige oplysninger om tidligere afsoning og frihedsberøvelse, der er fratrukket i den periode tiltalte har haft ophold i Danmark, jf. udlændingelovens § 27, stk. 5, jf. stk. 1. Det fremgår endvidere:

"...brug pitch 10 ved citeringer

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 27. juli 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

T har sine forældre og søskende i Danmark

T har en kæreste, som er gravid med deres første barn

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal Udlændingestyrelsen bemærke, at det af Fælles norsk-dansk fact-finding mission til Tripoli, Libyen 4. juni - 11. juni 2004 side 17 fremgår følgende i relation til dobbeltstraf:

4.5 Dobbeltstraf

Spørgsmålet om dobbeltstraf ble tatt opp med flere kilder. Det libyske utenriksdepartementet slo fast at libyske myndigheter ikke rettsfølger libyere som har begått kriminalitet i utlandet, hvis disse personer allerede er blitt straffet i det land hvor forbrytelsen ble begått. Den libyske advokatforening og en libysk juridisk kilde konstaterte at libysk lovgivning ikke tillater dobbeltstraff. Den libyske advokaten og diplomatisk kilde 4 opplyste at libyere som har begått kriminalitet i utlandet bare kan straffes i Libya dersom de ikke allerede er blitt straffet.

Udlændingestyrelsen finder således ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger, at der er risiko for, at den pågældende vil blive udsat for særlig byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Libyen, eller for at T dér vil risikere at blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Udlændingestyrelsen bemærker, at vi ikke er i besiddelse af nyere oplysninger om brugen af dobbeltstraf i Libyen.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 -24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af omkring 1 års fængsel måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Ifølge udlændingelovens § 24b, stk. 3 skal en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter udlændingelovens § 24b, stk. 1, udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende inden for prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22 - 24, og der inden prøvetidens udvisning foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

..."

Tiltalte er tidligere straffet

ved Københavns Byrets dom af 16. juni 2016 med fængsel i 10 måneder efter straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, jf. lov om eufo. stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3. jf. bekg. om eufo. stoffer § 27, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, jf. til dels straffelovens § 21. Betingelser indtil den 24. februar 2019. Betinget udvisning jf. udlændingelovens § 24b. Prøvetid 2 år. Løsladt den 24. februar 017. Prøvetid indtil den 24. februar 2019. Reststraf 103 dage.

ved Retten på Frederiksbergs udeblivelsesdom af 28. maj 2015, betinget. Straffastsættelse udsat. Udeblivelsesdom jf. retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 4 efter straffelovens § 276. I medfør af straffelovens § 56, stk. 1 mod en prøvetid på 1 år fra endelig dom. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 konfiskation af struetrækkere in sol.

Dommen anket den 11. juni 2015.

Østre Landsrets ankedom af 29. august 2016 med fængselsstraf i 30 dage, betinget. Betingelser indtil den 29. august 2017 efter straffelovens § 285, jf. § 276, jf. § 89. I medfør af straffelovens 56 mod en prøvetid på 1 år fra denne dom. I medfør af straffelovens § 75, stk. 2 konfiskation af struetrækkere in sol.

ved Københavns Byrets dom af 22. januar 2016 med fængsel i 50 dage, betinget efter straffelovens § 291, stk. 2, jf. stk. 1. I medfør af straffelovens § 56, stk. 2 mod en prøvetid på 2 år
Dommen anket den 22. januar 2016.
Østre Landsrets dom af 1. december 2016 med fængselsstraf i 50 dage, betinget. Betingelser indtil den 1. december 2018 efter straffelovens § 291, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 89. I medfør af straffelovens § 56, stk. 2 mod en prøvetid på 2 år.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 27. juli 2017.

Retten begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1 og § 244, samt våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, nr. 3.

Det har sit forblivende med de betingede ankesdomme af henholdsvis 29. august 2016 og 1. december 2016, jf. straffelovens § 61, stk. 2, samt reststraffen på 103 dage fra dom af 16. juni 2016, jf. straffelovens § 61, stk. 2, jf. § 40, stk. 1, henset til, at der ikke er tale om ligeartet kriminalitet.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på grovheden af voldsudøvelsen i forhold 1, der er begået af to i forening, og på at tiltalte stak Fs to gange i ballen med en kniv, da han lå stille. I formildende retning har retten lagt vægt på omfanget af Fs skader, herunder at knivstikkene alene var overfladiske.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Erstatningskravet udskydes til senere behandling ved erstatningsnævnet eller ved civil søgsmål, jf. retsplejelovens § 991, stk. 4.

Henset til, at tiltalte har boet i Danmark, siden han var omkring 3 år gammel, og til hans familie-, arbejds- og uddannelsesmæssige tilknytning til Danmark, herunder særligt, at tiltaltes kæreste er gravid i fjerde måned med tiltaltes barn, finder retten, uanset karakteren af kriminaliteten, straffens længde og det forhold, at tiltalte ved dom af 16. juni 2016 blev udvist betinget, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorfor tiltalte alene udvises betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 8 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres en CS-gasspray.

Tiltalte udvises af Danmark betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år fra endelig dom, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22 - 24.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 11.592 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Jacob Kiil.